

[Formanden.]

dersøgelse af Brugeligheden af de eksisterende Varmefordelingsmaalere ud over den allerede foretagne Undersøgelse?

Alvilda Larsen: I April 1945 henvendte De samvirkende Lejerforeninger sig til den daværende Indenrigsminister for at faa rejst Spørgsmaalet om en Justering af Varmefordelingsmaalere til Brug i Beboelsesejendomme. I denne Henvendelse var henvist til en Prøve, som Statsprøveanstalten efter Rekvisition fra De samvirkende Lejerforeninger havde udført med 4 HSP-Maalere for at faa kontrolleret, om de 4 Maalere viste ens, hvis de blev anbragt under ensartede Forhold paa samme Radiatorer. Efter i alt 60 Dages Prøvetid viste det sig, at Maalerne registrerede et meget forskelligt Forbrug. Dette Resultat blev omtalt i Pressen og vakte betydelig Opsigt. Det var med god Grund, kan man sige, i Betragtning af de betydelige Varmeudgifter, som Lejerne under og efter Krigen har haft at slaas med.

I Maj 1945 nedsattes der et Udvalg af sagkyndige, som fik til Opgave at undersøge hele dette Varmemaalerspørgsmaal nærmere. Denne Undersøgelse stod paa i 2 Aar, hvorefter det sagkyndige Udvalg henvendte sig til det af Indenrigsministeriet nedsatte Huslejudvalg og bad det om at undersøge, om der skulde ske Ændringer i Lovgivningen. Det mente Huslejudvalget absolut der skulde, hvorefter der blev udarbejdet en Indstilling — der var en Flertals- og en Mindretalsindstilling —, som indsendtes til Indenrigsministeren i Oktober 1947. Siden Oktober 1947 har disse Indstillinger ligget i Ministeriet. Lejerne venter meget spændt paa, hvad der skal ske. Deres Tillid til Maalerne er naturligvis blevet grundigt rystet efter Offentliggørelsen af Maalerundersøgelsens Resultat, og derfor har jeg stillet dette Spørgsmaal til Ministeren, saa at Lejerne kan faa at vide, hvordan det vil komme til at stille sig med Beregningsmaaden for Varmemaalerne i denne Fyrings-sæson.

I samme Forbindelse kan det nævnes, at Undersøgelsen af Varmemaalerne og Arbejdet med Betænkningen har kostet ikke saa faa Penge. Der er blevet bevilget først 30 000 Kr. og senere 15 000 Kr. Jeg synes, det var rimeligt, at disse Penge blev givet dengang, da det gjaldt om at konstatere, hvorvidt Maalerne overhovedet var anvendelige. I Virkeligheden, kan man godt sige, burde man have konstateret Maalernes Anvendelighed, før de blev paatvunget Lejerne,

men det er som bekendt ikke sket. Nu er Undersøgelsen imidlertid foretaget, men efter Forlydende er der nu igen bevilget over 50 000 Kr. til en Undersøgelse med Forbedring af Maalerne for Øje, idet Undersøgelsen skal gaa ud paa at konstatere, hvordan Maalerne egentlig skulde være indrettet for at fungere nogenlunde tilfredsstillende. Det er dette Arbejde med Forbedring af Maalerne, som jeg ikke mener kommer Staten ved. Jeg synes ikke, det kan være Statens Opgave at konstruere Maalere, som private Maalerfirmaer senere ved Salget af dem drager Fordel af. De private Firmaer har altid før konstrueret Maalerne selv, og fordi det nu er bevist, at Maalerne viser galt, kan Staten ikke være forpligtet til at betale Forbedringerne, det maa efter min Opfattelse paahvile Maalerfirmaerne. De maa selv omkonstruere deres Maalere og saa gaa til Undersøgelseskommissionen og faa dem godkendt. Det er en meget omfattende Undersøgelse, det drejer sig om. Vi kan roligt regne med, at de 50 000 Kr. i denne Omgang heller ikke slaar til, og jeg finder det helt urimeligt at anvende Skatteydernes Penge til et saadant Formaal.

Ministeren for Byggeri og Boligvæsen (Kjærboel): Den første Del af den ærede Spørgers Spørgsmaal vil forhaabentlig blive besvaret lidt senere paa Dagen, naar jeg faar Lejlighed til at fremsætte Forslag vedrørende Varmemaalerspørgsmaalet.

Hvad angaar den anden Del, Rimeligheden af at anvende et Beløb paa 54 000 Kr. til yderligere Undersøgelse af de eksisterende Varmefordelingsmaalere ud over den allerede foretagne Undersøgelse, som den ærede Spørger har omtalt, skal jeg oplyse, at Lejelovens § 38 h giver en Udlejer Adgang til at forlange, at Betalingen for Varme skal ske i Henhold til Varmemaalere-ns Udvisende. Endvidere er Udlejeren paa Forlangende af 75 pCt. af en Ejendoms Lejere pligtig at opsætte Varmemaalere og lade Betalingen for Varme ske efter disse. Det var disse to Regler, der blev indført i Lejeloven henholdsvis i 1942 og 1943, som bevirkede, at Indenrigsministeren i 1945 efter Henvendelse fra Lejerforeningerne nedsatte et sagkyndigt Udvalg til Undersøgelse af Varmemaalernes Nøjagtighed. Dette sagkyndige Udvalg kom til det Resultat, at ingen af Varmemaalerne, saaledes som de er i Dag, er tilfredsstillende. Ved Foretagelse af visse Korrektioner til Maalerne vil dog 3 af de eksisterende Maalertyper fremdeles kunne anvendes. De Korrektioner, der skal foretages, er varierende, ikke blot for de